

Milena Pavlović Barili

Milena Pavlović Barili

SADRŽAJ

01 BIOGRAFIJA

- Poreklo Milene Pavlović Barili
- Detinjstvo

02 ŠKOLOVANJE

03 SLIKARSKI RAD

04 NOMADSKI ŽIVOT

- Život i rad u Americi
- Milenini poslednji dani i smrt

01

BIOGRAFIJA

Poreklo Milene Pavlović Barili

Autoportret, 1929. godina

Milena Pavlović-Barili bila je srpska slikarka i jedna od najinteresantnijih ličnosti umetničke Evrope između dva rata. Milenin život i rad vezuju se za velike zapadno-evropske centre kao što su London, Pariz i Rim u kojima je stvarala i izlagala svoja avangardna umetnička dela. Od 1932. godine živi i radi u Parizu, a od 1939. u SAD, gde i umire, prerano, u 36. godini života.

Milena Pavlović-Barili rođena je 1909. godine u Požarevcu, u rodnoj kući svoje majke, Danice Pavlović-Barili. Danica je (po ženskoj liniji) bila praunuka Save Karađorđević, udate Ristić, najstarije Karađorđeve ćerke. Studirala je muziku, klavir i pevanje na konzervatorijumu u Minhenu gde je, u novembru 1905. godine, upoznala Mileninog oca Bruna Barilija. Milenin deda po majci, Stojan Pavlović, bio je predsednik požarevačke opštine, narodni poslanik Radikalne stranke, trgovac duvanom i rentijer. Milenina baka Bosiljka godinama je bila predsednica Kola srpskih sestara u Požarevcu. Milenin otac Bruno Barili bio je poznati italijanski kompozitor, muzički kritičar, pesnik i putopisac.

Portret majke, 1931. godina

Već samo srpsko-italijansko poreklo bilo je razlog da najranije detinjstvo Milena provede na relaciji Srbija - Italija. Ovakav način života i neprestana putovanja pratiće Milenu sve do odlaska u SAD.

Milenin život i rad takođe je obeležila i bolest srca, koja joj je ustanovljena već u osmom mesecu života. Ovako ozbiljni zdravstveni problemi sigurno su u velikoj meri uzrok tako silovitog rada i zaista velikog broja dela koje je iza sebe ostavila. Milena je bila jako bliska sa svojom majkom o čemu svedoče brojni portreti majke Dan

Autoportret sa majkom, 1926. godina

02

ŠKOLOVANJE

Već u ranom detinjstvu, odmah nakon što je progovorila, majka Milenu uči srpski i italijanski jezik. Upravo u tom najranijem periodu Milena pokazuje i veliki interes za crtanje. Godine 1916. Milena u Bergamu završava prvi razred osnovne škole. Drugi razred pohađa na Italijansko-engleskom institutu u Rimu (Istituto Italiano Inglese). Zatim sa majkom odlazi u Nicu, gde uči i francuski jezik. Za godinu dana, u Požarevcu završava treći i četvrti razred osnovne škole i tada upisuje gimnaziju.

Diana, 1927. godina

Milena je već imala puno crteža za koje su mnogi u Italiji, pa čak i čuveni jugoslovenski vajar Ivan Meštrović, govorili da su sjajni. Odatle odlaze u Linc, gde pohađa Majerovu školu u kojoj je prvi put ozbiljnije primećen njen talenat, zatim odlaze u Grac, gde u ženskom manastiru uči nemački jezik. Po povratku u Požarevac 1922. godine Milena privatno je završila drugi razred gimnazije i pripreme za upis u Umetničku školu u Beogradu, na koju je primljena, kao „vunderkind“ uprkos činjenici da ima 12 godina. Umetničku školu pohađa uporedo sa nižom gimnazijom.

Iris, 1929. godina

On je napravio tri izuzetka od svojih pravila da bi je primio. Stari profesor se toliko vezao talentovanu učenicu da se sa njom dopisivao sve do svoje smrti. Uprkos tome Milena se na Akademiji osećala sputana da kroz slikarstvo izrazi svoju ličnost. Sredinom 1928. napušta Minhen i Akademiju i sa majkom odlazi u Pariz. Može se reći da je odlazak u Minhen predstavljao početak Mileninog nomadskog načina života.

1926. godine Milena odlazi sa majkom u Minhen. Posle kraćeg vremena provedenog u privatnim školama, upisala je minhensku slikarsku akademiju Akademie der bildenden Künste. Primljena je u klasu profesora Huga fon Habermena ali od drugog semestra studira kod mnogo poznatijeg profesora, Franca fon Štuka.

Madona, 1929. godina

03

SLIKARSKI RAD

Venera sa lampom, 1936. godina

Na samom početku profesionalnog stvaralaštva, kod Milene se zapaža okrenutost ka ljudskom liku i portretu, dok su pejzaž, mrtva priroda i slični motivi u njenom radu retki i uglavnom ih koristi kao pozadinu u kompozicijama u kojima dominira ljudska figura. U njenom radu posebno je veliki broj portreta i autoportreta, koje slika od najranijih dana pa do njujorškog perioda. Kroz celokupno njeno slikarstvo prožimaju se bajkovitost, usamljenost i seta. Njeni radovi odaju naklonost prema dekorativnosti i ilustraciji.

Milena Pavlović-Barili je pokazala veoma rano interes za likovnu umetnost. Njenu prvu slikarsku kompoziciju, egzotične cvetove, nacrtala je sa pet godina, a potom i kompoziciju sa jarićima obučenim u haljinice. Ovi crteži bili su neka vrsta kompenzacije za druženje sa vršnjacima, koje joj je bilo uskraćeno zbog bolesti.

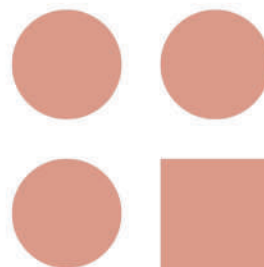

*Slikarka sa strelicem,
1936. godina*

Portret oca, 1938. godina

Već posle prve samostalne izložbe u Parizu, u proleće 1932. godine, njen slikarski talenat je zapažen u umetničkim krugovima Pariza. De Kiriko u njoj prepoznaje pravac mekog metafizičkog slikarstva, a Žan Kasu joj piše predgovor za katalog. Njenim slikama očarani su Andre Lot, Pol Valeri i mnogi drugi. U Parizu je došlo do naglog osamostaljenja Milanine umetnosti, za šta je bio najzaslužniji novi, prislan odnos sa ocem. Njegova umetnička interesovanja i krug boema, umetnika i intelektualaca u kom se kretao i u koji je uveo i Milenu su predstavljali veliko ohrabrenje i podsticaj otkrivenoj samostalnosti likovnog izraza mlade umetnice. Bez njegove pomoći ne bi bila moguća ni izuzetno velika izlagačka aktivnost tokom prvih godina života u Parizu.

Slikarstvo Milene Pavlović-Barili prolazilo je kroz nekoliko faza u kojima nema jasnih rezova, ali ima bitnih razlika. Klasifikaciju Mileninog slikarstva dao je Miodrag B. Protić, najveći poznavalac i teoretičar Mileninog umetničkog rada.

✓ Akademizam (1922-1931)

Umetnička škola, Beograd (1922-1926)

Umetnička akademija, Minhen (1926-1928)

Prvi znaci: sinteza akademizma, secesija filmskog plakata, Beograd (1928-1930)

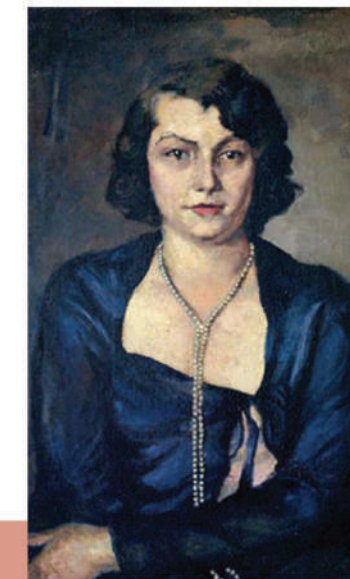
✓ Postnadrealizam (1932-1945)

Magički relacionizam (linearni period), Pariz, Rim (1932-1936)

Magički relacionizam (renesansni period), Firenca, Venecija, Pariz - (1936-1939)

Magički verizam, Njujork (1939-1945)

Kompozicija, 1938. godina

Portret Milice Djoric, 1931. godina

Milena Pavlović-Barili za života je uradila preko 300 radova, kao i veliki broj skica i crteža. Njena dela čuvaju se u Galeriji Milene Pavlović-Barili u Požarevcu, Muzeju savremene umetnosti i Narodnom muzeju u Beogradu, kao i u mnogim svetskim muzejima i privatnim zbirkama. Milenina dela su, u organizaciji Galerije Milene Pavlović-Barili iz Požarevca, izlagana u mnogim evropskim gradovima: Skoplju, Zagrebu, Briselu, Parmi, Parizu, Bukureštu, Bratislavi, Pragu i Brnu kao i u mnogim gradovima u Srbiji među kojima je izložba održana u Galeriji Srpske akademije nauka i umetnosti u Beogradu, kao i izložbe u Somboru, Sremskoj Mitrovici i Gornjem Milanovcu.

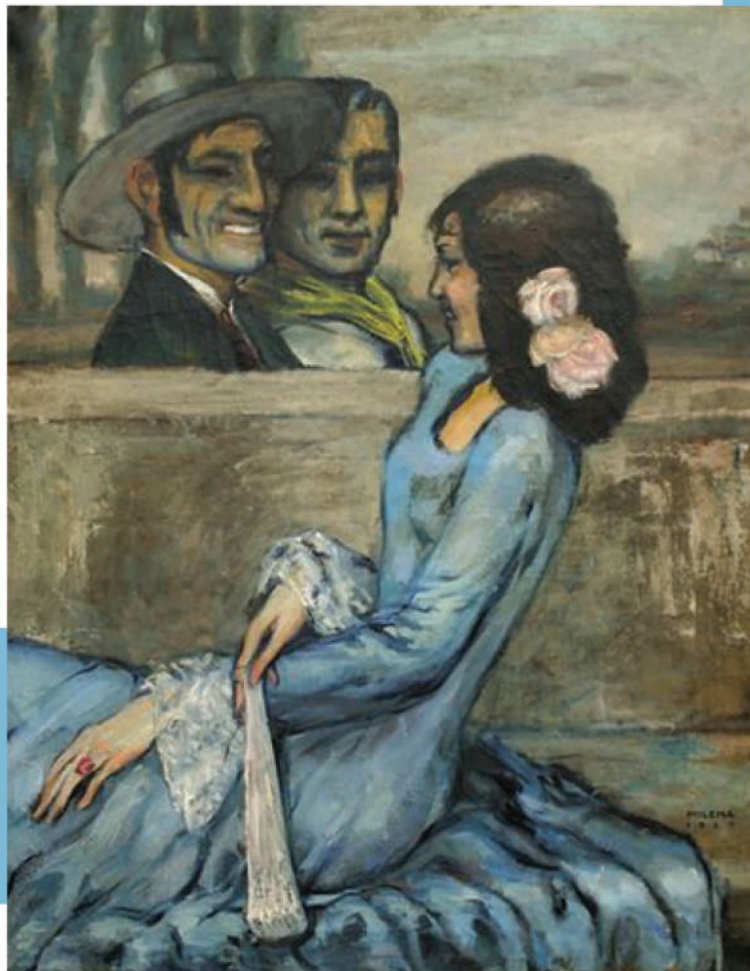
04

NOMADSKI V ŽIVOT

U martu 1930. preko Italije i Francuske odlazi sa majkom na putovanje po Španiji, gde obilazi Granadu, Barselonu, Sevilju, Valensiju i Kordobu. Španija je bila Milenina velika čežnja, što pokazuju i mnogi radovi koji su prethodili ovom putovanju. Iz Španije odlazi u Pariz, a zatim u London, gde ostaje do 1932. godine. Posle Londona vraća se u Pariz gde živi do 1939. godine. Jesen i zimu 1938/39. provodi u Oslu, a u avgustu 1939. odlazi u Njujork, gde ostaje sve do svoje prerane smrti, 6. marta 1945.

Ovakav kosmopolitski život svakako je imao veliki uticaj kako na Milenin rad tako i na njenu ličnost u celini. Na svojim putovanjima obilazi galerije i muzeje, prisustvuje brojnim izložbama, a na mnogima i sama izlagala. Svo to ostavilo je trag na njenim slikama.

Smeh, 1936. godina

Život i rad u Americi

Godine 1939, 18. avgusta, Milena kreće iz Avra brodom „De Grasse” za Njujork. Već u martu sledeće godine samostalno izlaže u njujorškoj galeriji Julien Levy Gallery koja se pominje kao značajna referenca u izlagačkoj delatnosti mnogih priznatih umetnika nadrealista. Brojni prikazi u dnevnoj štampi i umetničkim publikacijama ukazuju na dobar prijem u njujorškoj umetničkoj javnosti.

Hot Pink with Cool Grey, 1940. godina

Ubrzo dobija i angažman u elitnom modnom časopisu Vog, gde njene ilustracije postižu zapažen uspeh i ubrzo u istom časopisu dobija i ugovor o stalnoj saradnji. Zahvaljujući tom uspehu ona proširuje svoj rad na komercijalnom dizajnu kroz saradnju sa mnogim žurnalima i časopisima, radeći naslovne strane, dizajn odeće i obuće i reklame za tekstilnu industriju. Radila je i neku vrstu inscenacija za artiklenajvećih modnih kuća u Njujorku, dizajn za parfem i kolonjsku vodu firme Meri Danhil, kozmetičke preparate kuće Revlon, kao i ilustracije ženske odeće i obuće za različite modne kreatore. Prve godine u Americi bile su posebno teške za Milenu, naročito 1940. kada je, sudeći po prepisci, već u januaru imala srčane tegobe, a verovatno i srčani udar. Ovoliki komercijalni angažman previše je okupira, pa sledeću izložbu, samostalnu, otvara tek početkom 1943. godine u Njujorku, a zatim u maju i u Vašingtonu. Prilikom otvaranja vašingtonske izložbe upoznaje mladog oficira avijacije Roberta Tomasa Astora Goselina, svog budućeg supruga.

Milenini poslednji dani i smrt

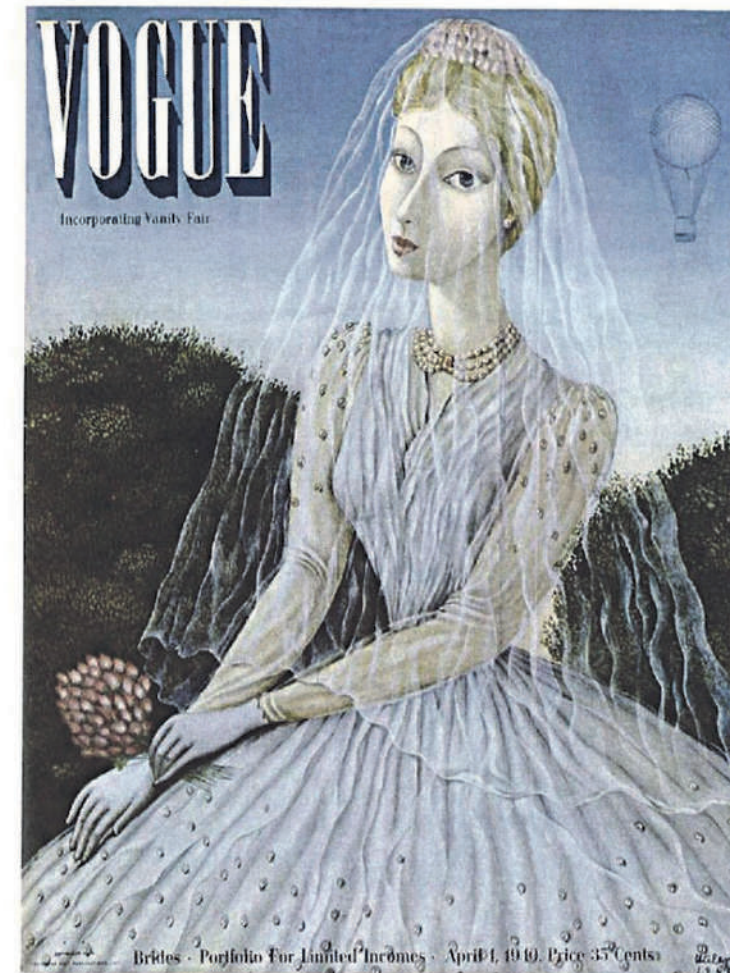
U martu 1945. godine Milena i Robert sele se u svoj novi stan u Njujorku. Milenin uspeh postaje izvestan i izgleda kao da finansijski problemi ostaju daleko iza nje. Rat u Evropi se završava i ona se nada skorom ponovnom susretu sa roditeljima. Iz pisma koje je uputio majci Danici Robert Goselin, a u kome detaljno opisuje događaje, može se zaključiti koliko je Milenina smrt bila iznenadna i neočekivana: uveče 5. marta mladi bračni par odlazi u restoran da proslavi preseljenje. Vraćaju se kući dosta kasno, odlaze na počinak, a Milena ostavlja sobarici poruku da je ujutru probudi u 10 sati... U svom stanu u Njujorku Milena je umrla od srčanog udara 6. marta 1945. godine. U leka-rskom nalazu napisano je da je višemesečni život u gipsanom koritu oslabio njeno srce, tako da bi ostala invalid i da je prebolela udar. Đankarlo Menoti, pišući kasnije o Mileninoj smrti, navodi da niko, pa čak ni njen muž, nije znao da joj je srce u tako lošem stanju.

Model večernje haljine

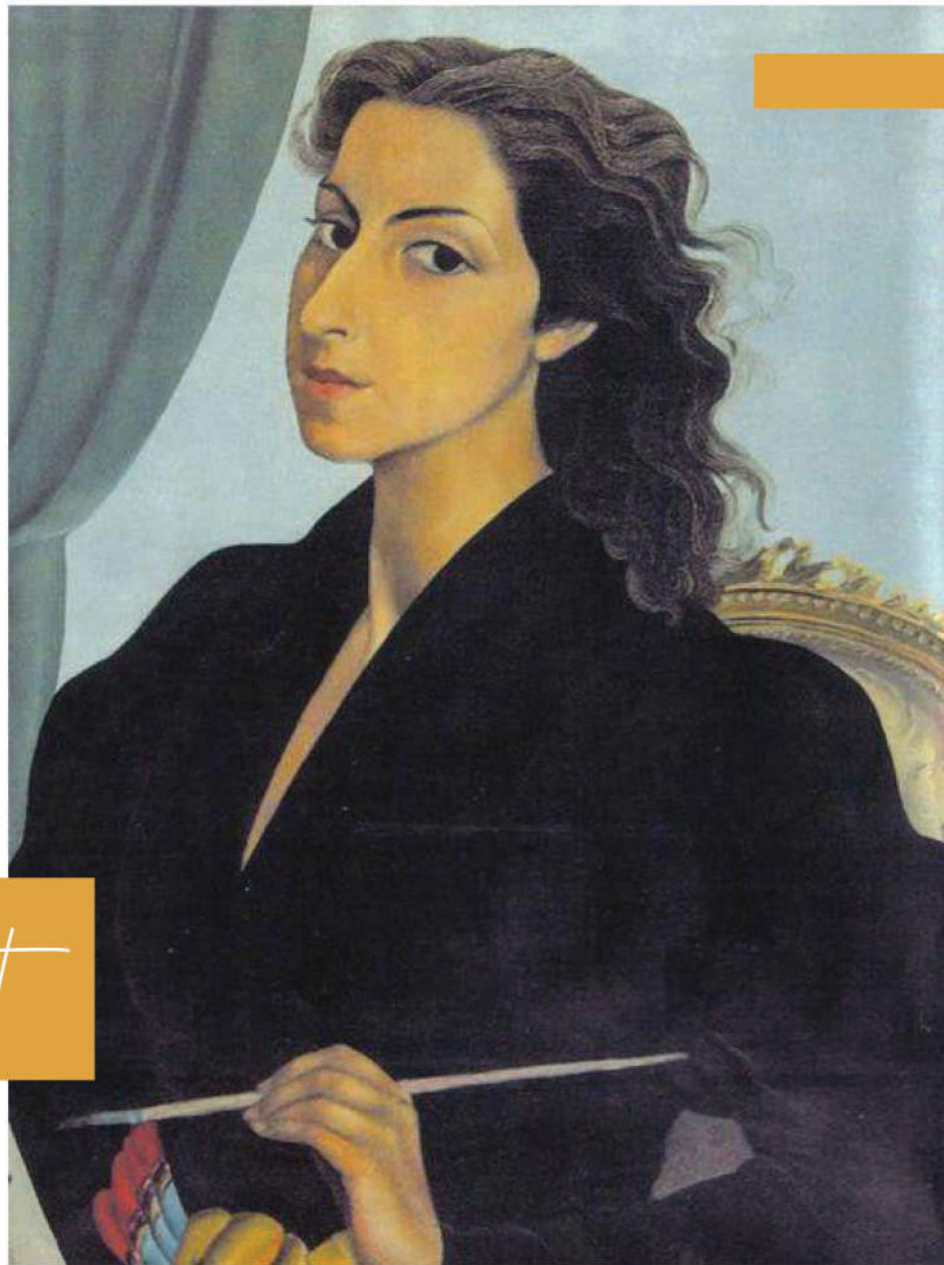
Milena Pavlović-Barili je kremirana, a urna sa njenim posmrtnim ostacima sahranjena je na groblju blizu Njujorka. Robert Goselin je 1947. urnu lično odneo Brunu Bariliju i ona je 5. avgusta 1949. godine položena u grobnicu br. 774 na rimskom nekatoličkom groblju Cimitero cacattolico deglinstranieri. U istu grobnicu kasnije su, po sopstvenoj želji, sahranjeni i njen roditelji: otac Bruno, 1952. i majka Danica 1965. godine.

Naslovnica Vogua

Htela bih da te volim
više nego što mogu
okrenuta od sveta
bez vremena i prostora
biti urezana u tvom odrazu.
U teskobi postojanja,
htela bih
da svest uronim
u tvoje spokojstvo
oslobadajući se svake suze
koju ipak moram isplakati
na strašnoj granici
izmišljenog odnosa.

Autoportret

● Milena Pavlovic Barifi ●